

sind Kroner skal der paa alle Leder og Kanter spinkes og spares. Der skal spares saa meget, at de arkitektoniske Krav nødvendigvis maa forsømmes. Men for 35,000 Kr. vil der kunne bygges en Kirkebygning, der ikke alene er rummelig, men ogsaa værdig og smuk.

Jeg takker ligeledes, fordi der til Gilleleje Havnemole foreslaas et Tilskud paa 5,500 Kr. Beløbet er det samme som paa tidligere Finanslove; men det er fordelt anderledes paa forskellige Poster.

Der er ved Nivaa Holdeplads sket en Forbedring, idet der nu er kommet en fast Rampe, hvilket for en Del afhjælper det Besvær, der tidligere har været ved den løse Rampe ved Af- og Paalæsning. Der er opført en Tilbygning til 2den Klases Ventesal; men Stationsforholdene ere fremdeles meget lidet heldige. Ved Tilbygningen er det gaaet slemt ud over den gamle Ventesal. Den Ulempe er der fremdeles, at alle, som skulle løse Fragtbreve, skulle ind i Ventesalen, og Ind- og Udlivering af Rejsegods, Ilgods og Postsager skal foregaa i Vestibulen. Pladsen til Godset og Kontoret er ligeledes meget indskrænket. Ogsaa Stationsforstanderens Lejlighed er overmaade daarlig. Man meddeler mig, at der ikke er kommet Billetter i det lovede Omfang, og at man kun kan faa Billetter til Bystationerne paa Sjælland og til Odense og Aarhus. Der er paa Nivaa Holdeplads en stærkt stigende Trafik, og der næres et almindeligt Ønske om, at Holdepladsen maa gøres til Station. Jeg ved ikke, hvorledes den højtærede Trafikminister stiller sig til dette Ønske. Men i hvert Tilfælde henstiller jeg til ham, om ikke de af mig fremdragne, uheldige Forhold kunne bedres.

Staaing: Jeg er saa heldig, at jeg kun har et Par Ord at sige og derfor ikke ret længe skal trætte det høje Ting, der saa faatalligt er til Stede. Jeg vil gerne bringe en Tak til den højtærede Justitsminister, fordi han lovede at undersøge Betingelserne for en Omordning af Forholdene vedrørende Herredsfuldmægtigene, en Omordning, der jo, som det fremgaar af, hvad jeg sagde forleden, i høj Grad tiltrænges, hvilket ogsaa den højtærede Justitsminister ganske indrømmede. Jeg haaber ikke, det vil tage alt for lang Tid med de Overvejelser og Undersøgelser, som den højtærede Justitsminister bebudede eller meddelte, at han havde iværksat. Og jeg tror, at hvad angaar den Side af Sagen, som den højtærede

Minister omtalte, at det vil blive kostbart for Staten at udrede de forøgede Lønninger, saa er vel Stillingen den, at der er adskillige Sportler, som disse Folk nu have, der kunne gaa ind i Statskassen og bidrage til Lønningernes Afholdelse. Og selv om det koster Staten en Del Penge, bør man ikke vige tilbage for at afholde denne Udgift og derved skaffe Renhed og Orden i de offentlige Kontorer, hvor der, som den højtærede Minister sagde, i Øjeblikket ikke hersker de mest ideelle Tilstande.

Jeg vil ogsaa gerne takke den højtærede Minister for offentlige Arbejder for det Løfte, han gav, med Hensyn til Kystsikringen ved Fakse Ladeplads. Jeg kan ikke sige paa det nuværende Tidspunkt, om det vil blive muligt for Kommunen at benytte det Tilbud, Ministeren gav. Kommunen er jo lille; dens samlede Hartkorn er kun 250 Tdr., og Beboerne ved selve Ladepladsen ere jo ikke overvældende mange. Derfor er det for dem en ikke lille Sum, det drejer sig om, naar der er Tale om at skaffe 9,000 Kr. for at etablere denne Kystsikring. Men muligvis lader det sig ordne. I ethvert Tilfælde er her givet et Tilskud fra Ministeren, som vi naturligvis ville søge at faa det bedst mulige ud af. Den højtærede Minister udtalte nogle Betæneligheder, idet han mente, at hvad det drejede sig om væsentlig var en Vej, der skulde sikres, og ikke Folks Marker og Enge. Men denne Opfattelse er ikke ganske rigtig, idet der ved den paagældende Vej- og Kyststrækning ligger ca. 30 Huse og Gaarde, der altid ere udsatte for de Ulykker, Vandets Indtrængen kan medføre. Og bag disse Huse og Gaarde ligger fornuftigvis Jord, Engstrækninger og Marker, som denne Kystsikring altsaa tilsigter at beskytte, lige saavel som Husene og den Vej, som løber langs Stranden. Det har ogsaa vist sig ved de foregaaende Ulykker, der ere indtrufne dernede, at disse Huse var i høj Grad udsatte, at Beboerne af dem have lidt betydelige Tab ved Vandets Indtrængen, og at det kun skyldtes Tilfældigheder, at der ikke skete større Ulykker, naar der var Højvande, og at Vandet ikke stod oppe saa længe, at der blev ødelagt mere, end Tilfældet har været.

Jeg maa samtidig udtale en Beklagelse over, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder ikke udtalte sig om det Spørgsmaal, jeg ogsaa rejste om Overtagelsen af den østsjællandske Jernbane. Det blev jo omtalt i forrige Samling af